

RIKSDAGENS SVAR 119/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till ändringar som införandet av euron förutsätter i vissa lagar inom justitieministeriets förvaltningsområde

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till ändringar som införandet av euron förutsätter i vissa lagar inom justitieministeriets förvaltningsområde (RP 103/2001 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 19/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av brottsskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i brottsskadelagen av den 21 december 1973 (935/1973) 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. 2 punkten, 5 a §, 6 a § 2 mom. samt 7 och 10 §,

av dessa lagrum 5 § 1 mom. 2 punkten och 5 a § sådana de lyder i lag 194/1997, 6 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 62/1999 samt 7 och 10 § sådana de lyder i lag 1110/1990, som följer:

4 §

Ersättning betalas inte om ersättningsbeloppet uppenbarligen vore mindre än 34 euro.

som för samma tid eventuellt tillkommer den skadelidande, samt

5 a §

Till den som lidit personskada utges ersättning

Arbetsgivare ersätts för den lön eller motsvarande ersättning som arbetsgivaren för tiden för arbetsoförmåga har betalt till den som lidit personskada till följd av brott. Ersättningen är dock högst 115 euro per dag. Ersättning betalas inte, om personskadan har förorsakats genom ett målsägandebrott och målsäganden inte har an-

2) för minskning i inkomst eller uppehålle, varvid ersättningen är högst 115 euro per dag minskad med den inkomst eller det underhåll

mält brottet för polisen, yrkat att åtal skall väckas eller framställt straffyrkande i saken.

6 a §

Den ersättning som betalas till en ersättningsberättigad med stöd av denna paragraf får inte vara större än 3 364 euro.

7 §

Den engångsersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit personskada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga 47 934 euro.

10 §

Den ersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit sakskada eller i 8 a § nämnd annan skada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga 24 050 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lagens 5 § 1 mom. 2 punkten, 5 a §, 6 a § 2 mom. samt 7 och 10 § tillämpas på ersättningsärenden som grundar sig på brott som har begåtts den 1 januari 2000 eller senare.

Lag

om ändring av 10 § lagen om indrivning av fordringar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 22 april 1999 om indrivning av fordringar (513/1999) 10 § 3 mom. som följer:

10 §

Indrivningskostnader

Om en konsumentfordran, som utan dom eller beslut kan drivas in i utsökningsväg på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg, har överlåtits till en uppdragstagare för indrivning, får av gäldenären krävas indrivningskostnader på högst

12 euro för varje gång indrivning sker. Beloppet kan ändras genom förordning av statsrådet om det finns skäl till det på grund av den ekonomiska eller monetära utvecklingen. De indrivningskostnader som avses i detta moment kan drivas in i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i den ovan nämnda lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av 10 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 15 juli 1988 om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats (688/1988) 10 § 2 och 3 mom. som följer:

10 §

Om försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna är minst 8 euro, skall näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte skall betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. Om nedsättning av betalningen hos länsstyrelsen i vissa fall bestäms särskilt.

Det belopp som nämns i 2 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På saker som har sålts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 3 § hittegodslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i hittegodslagen av den 26 augusti 1988 (778/1988) 3 § som följer:

3 §

Lågvärdigt hittegods

Hittegods vars penningvärde är högst 20 euro och som uppenbart saknar särskilt bruks- eller känslvärde eller annat personligt värde för äga-

ren anses vara lågvärdigt. På lågvärdigt hittegods tillämpas 5, 6 och 26 §.

Det belopp som nämns i 1 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av 16 och 33 § lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 maj 1954 om andelslag (247/1954) 16 § 1 mom. och 33 § 1 mom., sådana de lyder, 16 § 1 mom. i lag 415/1996 och 33 § 1 mom. i lag 1240/1989, som följer:

16 §

Ett andelslag vars huvudsakliga verksamhetsområde består av detaljhandel får för finansiering av sin verksamhet bedriva sparkasseverksamhet genom att på konton som uppfyller villkoren i 16 f § av sina medlemmar ta emot sådana penningmedel i euro som skall återbetalas (*medlemsplacering*), om andelslaget har minst 500

medlemmar och det i pengar betalda andelskapitalet uppgår till minst 80 000 euro.

33 §

I ett andelslag skall finnas en reservfond som skall ökas tills den uppgår till en hundradel av balansomslutningen, dock minst 2 500 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av 45 § lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 juni 1994 om försäkringsavtal (543/1994) 45 § 2 mom. som följer:

45 §

Premiebetalning efter att försäkringen upphört

Om det premiebelopp som skall återbetalas är mindre än 8 euro, behöver det inte återbetalas särskilt. Beloppet kan genom förordning av

statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På försäkringar som har upphört före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 7 § lagen om parkeringsbot

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/1970) 7 § 1 mom., sådant det lyder i lag 353/1990, som följer:

7 §
Parkeringsboten är oberoende av felets art 10 euro. Genom förordning av inrikesministeriet kan dock botens belopp höjas till högst 40 euro, om detta anses nödvändigt av trafik-

skäl. Förhöjningen kan även avse en kommun eller ett visst område i en kommun.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 § lagen om överlastavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 januari 1982 om överlastavgift (51/1982) 5 §, sådan den lyder i lag 1/1989, som följer:

5 §
Avgiftens storlek
Överlastavgiften är 10 euro för varje enligt 4 § beräknat fullt hundratal kilogram av överskridningen. För varje hundratal kilogram med vilket överlasten överskrider 2 000 kilogram är

avgiften dock 30 euro och för varje hundratal kilogram med vilket den överskrider 4 000 kilogram 40 euro.

—
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 a och 9 kap. strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 5 § 2 mom., den finska språkdräkten i 8 § 1 mom. samt 8 § 2 mom. och 9 kap. 5 §, sådana de lyder, 2 a kap. 5 § 2 mom. och 8 § 1 och 2 mom. i lag 550/1999 samt 9 kap. 5 § i lag 743/1995, som följer:

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

5 §

Förvandlingsstraffets längd

— — — — —
Då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, motsvarar varje fullt belopp av 20 euro en dags fängelse.
— — — — —

8 §

Ordningsbot

— — — — —
Ordningsboten får vara högst 200 euro. Om beloppet av ordningsboten för olika förseelser bestäms genom förordning av statsrådet.
— — — — —

9 kap.

Om straffansvar för juridiska personer

5 §

Samfundsbot

Samfundsbot döms ut till ett visst belopp. Dess lägsta belopp är 850 euro och dess högsta belopp 850 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 19 december 1889 om verkställighet av straff (39/1889) 6 kap. 2 § 3 mom. och 3 § 2 mom., sådana de lyder, 6 kap. 2 § 3 mom. i lag 386/1981 och 3 § 2 mom. i lag 595/1977, som följer:

6 kap.

**Om böter, förvandlingsstraff för böter och
samfundsbot**

2 §

Om den som på förhand helt eller delvis har betalat sina böter befrias från böterna genom ett lagakraftvunnet beslut av en högre domstol eller av någon annan orsak eller döms till ett lägre bötesbelopp än det som har betalats, skall till honom eller henne återbäras det överbetalda beloppet med sex procents årlig ränta från betalningsdagen till dagen för återbäringen. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas att återbäring

eller ränta inte skall betalas om den understiger ett visst belopp.

3 §

Vid verkställighet av bötesstraff skall dock även delbetalning av böterna tas emot, om den motsvarar minst en dagsbot eller, beträffande ett vite som har dömts ut till ett visst belopp, utgör minst 10 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 § lagen om strafforderförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1993 om strafforderförfarande (692/1993) 1 § 1 mom. som följer:

1 §

Vid förfarande enligt denna lag (*strafforderförfarande*) kan dömas ut bötesstraff och förverkandepåföljder på högst 1 000 euro för förseelser för vilka den straffbestämmelse som skall tillämpas på fallet inte med tanke på de föreliggande omständigheterna föreskriver strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, samt för överträdelse av polisordning, kommunal eller annan ordningsstadga eller lagligen

fastställt vitesförbud. Straff kan dömas ut enligt denna lag även i det fall att förseelsen också kan medföra någon annan påföljd än vad som nämns ovan, om det inte yrkas att den som begått förseelsen skall dömas till en sådan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 11 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) 3 § 1 mom. och 11 §, av dem 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 110/2000, som följer:

3 §

Rättegångsavgift

För behandling av tviste-, brott-, underställnings- och fullföljds mål och mål som gäller extraordinärt ändringssökande samt för behandling även av annat rättskipningsmål vid förvaltningsdomstol tas *rättegångsavgift* ut som följer:

11 §

Justering av avgifterna

Storleken på de i 3 § nämnda avgifterna skall justeras genom förordning av statsrådet med tre års mellanrum så att de motsvarar förändringen i penningvärdet. Avgifterna avrundas till närmaste fulla euro.

Domstol	euro
högsta domstolen	
- brottmål.....	85
- annat mål.....	170
högsta förvaltningsdomstolen.....	170
hovrätten	
- brottmål.....	65
- annat mål.....	135
förvaltningsdomstolen.....	65
tingsrätten	
- brottmål och fullföljds mål enligt utsökningslagen.....	60
- tvistemål vars behandling upphör vid	
- skriftlig förberedelse.....	60
- muntlig förberedelse.....	85
- huvudförhandling i samband med muntlig förberedelse.....	110
- särskild huvudförhandling.....	135
marknadsdomstolen.....	170
arbetsdomstolen.....	170

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 9 § hovrättslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hovrättslagen av den 21 januari 1994 (56/1994) 9 § 1 mom. 1 punkten och 4 mom., sådana de lyder i lag 169/1998, som följer:

9 §

Hovrättens sammansättning i vissa mål och ärenden

Hovrätten är beslutför också i en sammansättning med tre ledamöter, till vilken hör två ledamöter och föredraganden i målet eller ärendet, som uppfyller i 2 mom. nämnda behörighetsvillkor,

1) om det som i tingsrättens avgörande går emot ändringssökanden eller, om ändringssökandena är flera, går emot alla ändringssökande gemensamt, gäller endast pengar eller annan egendom eller fördel som lätt kan bedömas i pengar, och penningbeloppet i fråga eller egen-

domens eller fördelens värde när tingsrättens dom avkunnas eller meddelas uppenbarligen inte har varit högre än 5 000 euro, och

När det i 1 mom. 1 punkten avsedda beloppet räknas ut beaktas inte ränta som uppstått efter det talan väcktes eller rättegångskostnader. Beloppet omvandlas på basis av förändringen i levnadskostnadsindex till närmaste hela 1 000 euro, enligt vad som bestäms genom förordning av justitieministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § lagen om utökningsavgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 januari 1995 om utökningsavgifter (34/1995) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Avgifternas belopp

Tabellavgiften fastställs som en jämnt stigan-

de avgift enligt storleken av det belopp som inflyter för en fordran, så att den minsta avgiften är 7 euro, om den fordran som indrivits eller en del av den är högst 67 euro, och den största avgiften

högst 340 euro, om den fordran som indrivits eller en del av den är större än 16 800 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 maj 2000 om anmälan av kandidaters valfinansiering (414/2000) 3 § 2 mom. som följer:

3 §

Uppgifter som skall anmälas

Värdet av varje enskilt stöd och namnet på donatorn skall nämnas särskilt, om värdet uppgår till minst 3 400 euro vid presidentval och Europaparlamentsval och till minst 1 700 euro vid riksdagsval och kommunalval. Med understöd avses pengar, varor, tjänster och andra motsvarande prestationer som erhållits vederlagsfritt,

dock inte sedvanligt frivilligt arbete och sedvanliga gratistjänster. Namnet på en privatperson får inte uppges utan dennes uttryckliga samtycke om värdet av det understöd privatpersonen donerat är mindre än nämnda belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 16 oktober 2001